

ΕΞΜΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ MONON "Εν "Αθήναις φρ. 15-"Εν δέ τατς έπαρ. φρ. 16-"Εν τῷ έξωτ. φρ. 20. B. PARPIHAIAHE DIETOTHTE.

Διατί θά ήττηθώμεν διπλωματικώς καί otpatiwitings.

.Διά προσκαίρου καλ πυρετικής ένεργείας ούδέποτε τά έθνη δύνανται να κατορθώσωσι μέγα τι, άν μη διασώζωνται έν αὐτοῖς μεγάλα κεφάλαια τιμῆς καὶ ἰκανότητος. Ημεῖς οἱ "Ελληνες, ἀκολουθοῦντες τὸ πνεῦμα τοῦ κ. Κουμουνδυύρου επιστεύσαμεν τούναντίον ότι όταν φθάση ή ώρα θά κατορθώσωμεν θαύματα, μέχρις ότου δε φθάση ή ώρα έπιτρέπεται ή ανικανότης και ή άδελτηρία, έπιτρέπεται ή ανηθ.κότης και ή κλοπή. 'Κκτός τοῦ Καποδιστρίου ὁ ὁποῖος προσεπάθησε έντὸς τοῦ ἔθνους τούτου νὰ μορφώση πνευμα τιμής και μεγαδουλίας, ή πρώτη και ή δευτέρα δυναστεία δέν ἔπραξεν ἄλλο τι ἢ νὰ διαφθείρη τοὺς χαρακτῆρας τῶν ατόμων και να συμπράζη έν τη κυδερνήσει και τη διοικήσει τοῦ Κράτους μετά των φαυλοτέρων στοιχείων.

*Βκαστος έννοεῖ ότι έν νεοοχηματίστω έθνει ή κυθέρνησις πρώτον καθήκον είχε να περισυναγάγη πανταχόθεν τὰς την δόξαν τοῦ κ. Κουμουνδούρου. νοημονεστέρας και τιμιωτέρας φύσεις, ΐνα άναδείξη αὐρου τὰς μεγάλας άρχὰς τῆς ἡθικῆς. Παρ' ἡμῖν, τοὐναντίον ούδ' ή έλαχίστη φροντίς κατεδλήθη πρός μόρφωσιν είτε ύπαλλήλων είτε νεολαίας βαθείας και μεγαλόφρονος. ή παιπροσόντα του χαρακτήφος και του πνεύματος.

χως πολεμικής; Τὰ μικρά εθνη θριαμδεύουσι άπέναντι τῶν τῆς ένεργείας ἄνθρωπος οὐδὲ κὰν νηφάλιος!... μεγαλειτέρων μόνον διά τῆς ἀνωτέρας ήθικῆς ἰσχύος, ἀλλ'

Διατί οί ἐπίστρατοι δέν προσέργονται; διατί οί ἔφεδροι δέν προσέρχονται ; Διότι οὐδεμία ήθική δύναμις ἐμφωλεύει εἰς τά στέρνα ήμων και τὸ χείριστον διότι δὲν ἔχομεν αἴσθημα άδελφικής ενότητος και έθνικής δλομελείας πρός άλλήλους.

Διότι η Κυθέρνησις έφέρθη πάντοτε πρός του λαόν ώς πρός έχθρον, ον ώφειλε να εξοντώση πάση έπινοία και διά δόλου και διά βίας. 'Εν Ελλάδι λαός και Κυδέρνησις είναι έγθροι άδιάλλακτοι και μόνον εύκαιρίαν. ζητούν όπως έξαντώσωσιν άλλήλους. διότι είς τὸν έλληνικόν λαόν μήτε δικαιοσύνη ἀπονέμεται, μήτε ἀσφάλεια, μήτε διοίκησις αξσθημα δικαιοσύνης καὶ φιλοπατρίας δέν ὑπάρχει ἢ ἐν ταὶς άγορεύσεσι τοῦ κ. Κουμουνδούρου καὶ Παπαμιχαλοπούλου* διά τοῦτο δεν υπάρχει πίστις των κυδερνωμένων πρός τοὺς κυδερνώντας" διότι, αν φέρωμεν ώς παράδειγμα τούς νύν ύπουργούς, ούδαμου έν "Ελλάδι εύρίσκονται ονόματα μισητότερα καὶ ἄξια τῆς ἐσχάτης περιφρονήσεως ἢ τὰ ὀνόματα Κουμουνδούρου, Παπαμιχαλοπούλου κτλ. Ὁ ταπεινότερος των τιμίων άνθρώπων δέν ζηλεύει, έστω καλ πρός στιγμήν,

Παράδοξον έθνος όπου δ άρχηγός της Κυδερνήσεως θεωτὰς ἐσχυρὰς καὶ δι' αύτῶν ἐπιδάλη ἐπὶ τοῦ ἔθνους ὁλοκλή-|ρεῖται ὁ εὐτελέστερος τῶν χαρακτήρων, ὁ ἀσυνειδητότερος τῶν ἀσυνειδήτων καὶ ὁ ἐλαφρότερος τῶν ἐλαφρῶν! Καὶ τοιούτον έθνος τολμά να έχη αξιώσεις μεγαλείου απουδαίως, καὶ νὰ νομίζη ὅτι ἀπατῷ περὶ τῶν αἰσθημάτων του καὶ δεία ήμων είναι ή οίκτροτέρα και άθλιεστέρα πάντων των της ξκανότητός του τοὺς ξένους λαούς! "Εθνος τὸ όποῖον έθνων πρόσθες δὲ καὶ ἡ ἀγονωτέρα. Τέλος μετ' ἀλλεπάλλη- ἐκλέγει εἰς τὸ διπλωματικόν στάδιον κατά τινα ἀκαταλα λάθη οὐσιαστικά ἢ παραλείψεις τῶν κυδερνώντων πε- νόητον προτίμησιν τοὺς ἐσχάτους τῶν βλακῶν καὶ τῶν ριήλθομεν είς τοιαύτην λογικήν κοινωνικώς, ώστε όπως ήλιθίων, έθνος του όποίου όλοι οί υπάλληλοι κλέπτουσι προαχθή νέος τις παν άλλο προσόν δύναται να έχη ή τα το δημόσιον, έθνος τοῦ όποίσυ οι βουλευται είναι το άνθος της αίσχρότητος και της άσυνειδησίας και του νεπωτισμού? *Βθνος είς τοιαύτην κατάστασιν κοινωνικής διαφθοράς έθνος το όποζον δέν άνέδειξε μηδέ ένα στρατιωτικόν κοιπεριελθόν, είναι δυνατόν μέ μέσα μικρά καί με πληθυσμόν νου νοός καί κοινής παιδεύσεως. έθνος του όποίου προίπολλάκις έλάσσονα νὰ ἐπιτεθή κατὰ Δύτοκρατορίας ἐξό- σταται ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικών κατὰ τὴν ὥραν

Διατί ἀπὸ τοῦ 1877 τετράκις προπαρεσκευάσθημεν, τεήμεις την ήθικην ταύτην ίσχυν έξεμηδενίσαμεν διά της πο- τράκις έδαπανήσαμεν ποσά υπέρογκα και υπέστημεν ζηλιτικής διαφθοράς. Καὶ σήμερον μήτε πολιτικούς ἄνδρας μίας μεγάλας καὶ τετράκις ἀπετύχομεν ; Διότι έγκαταλείέχομεν, μήτε διπλωμάτας, μήτε στρατηγούς καὶ στρατούς. Ιπομεν την διεξαγωγήν του ζητήματος είς τούς βδελυρούς

του παρελθόντος καρπούς, τὸν Κουμουνδούρον, τὸν Δεληγιάνυπν, τον Σωτηρόπουλου, τον Παπαμιχαλόπουλου. Είναι δυνατόν τὰ βδελύγματα τοῦ παρελθόντος νὰ αἰσθανθῶσε τὸν ένθουσιασμόν δν γεννά το μέλλον; Είναι δυνατόν ἄνθρωποι μεγαλυθέντες και πλουτίσαντες έν ραδιουργίαις και μό-

κότητα. τιωτικώς. Τό κατ' έμε, μόνον φανταζόμενος τὰ πρόσωπα βαυκαλίζει έν τῆ παρεκτάσει τῆς ὑπουργικῆς σειρᾶς. τά όποια κυβερνώσι δυσανασχετώ έξ άπδίας καί άποστρο- 'Η πρόταξις όμως του προϋπολογισμού άσυζητητεί πεδιότι τους λαούς κινούν πάντοτε αί Κυδερνήσεις. οὐαί δε λάσσης ἐφάνη νὰ πύχαρίστησεν. είς τους λαούς τους όποίους κινούν οί Κουμουνδουρο-Παπαμηχαλοπουλικοί.

Ads tou.

BOYAH

Tove opiacis Mapackeuns

'Απ' άργῆς ἔτι τῆς συνεδρείας μᾶς ἥλκυτε τὴν προσολις άνεκτοι όντες έντος του έθνους, να αποφασίσωσι να δια- χην ή τραγική μορφή του 'Αχιλλέως Παράσχου έν τη αίκινδυνεύσωσε την κοινωνικήν θέσιν των, τον πλούτον των θούση της Βουλής έπειδή δὲ ή συνεδρεία αύτη ήν ή μεθεκαι την υπόληψίν των διά πολέμου ή διά τινος τολμηράς πομένη της άξιας μελέτης έκείνης, κατά την Εφημερίδα. συμπεραίνομεν ότι ήλθε νάντλήση έμπνεύσεις έκ του πε-Παράδοζον τῷ ὄντι ἔθνος οἱ "Βλληνες ἡμεῖς! ἐπιζητοῦ. δίου τῶν μετά. Ιων λόγων τῆς Πέμπτης. "Αλλά τὸν εἴδομεν μεν να τρέξωμεν μετά των χελωνών και να πετάξωμεν πολύ ψυχρόν και υποπτεύομεν ότι αι έντυπώσεις του θά μετά των βατράχων, διότι ἀκούοντες τὸ ἄσμα των βατρά- ήταν λίαν πεζαί, ἀφού οὐδὲ μη Ιιώνια, οὐδὲ τσαπράζια, χων ἐκλαμβάνομεν αὐτὸ ὡς πτέρωμα ἀετοῦ. Καὶ δὲν οὐδὲ δαμασκὶὰ δὲν ἦσαν ἐκεῖ. Καὶ διὰ τοῦτο τον εἴδομεν πταίει το έθνος εν γένει. διότι το έθνος, ή επικρατούσα έν τέλει επιμόνως άνατείνοντα την όψιν, οίονεί άπαιτούντα τοὐτέστι γενεά, εἶναι γέννημα καὶ θρέμμα τῶν πολιτικῶν συμπαθές ἐν βλέμμα ἀπὸ τοῦ θεωρείου τῶν κυριῶν, ὅπερ ζμών, περί δέ της νέας γενεάς οδδ' ή έλαχίστη φροντίς κα- και σήμερον ην κατάπλεων, είς ἀπόδειξιν ότι και αί γυναϊπεθλήθη όπως άναδειχθη άνωτέρα των γονέων της, μόνη δέ κες πλέον άνυπομονούσιν. 'Αλλ' ὁ Κουμουνδούρος άτάραγιέχρι τουδε δεν ἀπέδειξεν ότι κέκτηται ἐδιάζουσαν ζωτι- χος και χωρίς να ἐπειρεάζηται σήμερον ὑπὸ τῆς ἐρυθρότητητος τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ πολέμου ἔχει ἀνακτήσει τὴν συ-Τί λοιπόν θὰ κατορθώσωμεν μὲ τοιαῦτα σαθρὰ στοιχεῖα; νήθη του γ.Ιυκύτητα, δι' ἦ, καὶ τὸν 'Ρικάκην μακρόθεν οδδέν άλλο η να ήττηθώμεν και διπλωματικώς και στρα- θωπεύει και τον 'Ρούφον συγχωρεί και τον Καράπαυλον

φης. Τούτο δε πάσχουσι και πάντες οι επίστρατοι και πάν- ραιωθέντος, ένῷ πάντες ἀνεμένομεν τὸ περί ἀπαλλαγῶν νοτες οἱ ἔφεδροι καὶ πάντες ὅσοι ἔχουσι τὰν φιλοπατρίαν καὶ μοσχέδιον, καὶ ἡμᾶς ἐπὶ μᾶλλον ἐψύχρανε, ἄτε πάσης λό-τὰν τόλμην νὰ χύνωσι τὸ αἶμά των ὑπὲρ τῆς πατρίδης. Ἐπὶ Κουμουνδούρου καὶ ὁ ἐντιμότερος τῶν ἀνθρώπων θὰ Οἰχονόμον ἀπὸ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ λόγου τοῦ Τρικούπη κλέψη και ο γενναιότερος θὰ φύγη πρό τοῦ ἐχθροῦ και ο ἐν τῆ είρος διέκοψε και τοῦ 'Ρούκη ἀνέστειλε διανομήν μαλλον φιλόπατρις θα άρνηθη να καταταχθη στρατιώτης, τινα κομφέτων, πράγμα όπερ, μόνον τον βέκτην εής θα-

Σαδδάτου.

'Απροθυμοτέραν έμφαίνει σήμερον την όψιν ή Βουλή καί

Ο ΦΟΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

θλιδερούς. δ Παράσχος θέλει ψάλει το ανάθεμα κατά του νησε την εύδαιμονίαν αυτής και την εύδαιμονίαν έαυτου. καί εννατον άκμάζουσιν, είναι πάνσοτε καταφύγια δολο- 1865. πλοκιών καὶ μυστηριωδών κακουργημάτων. Δέν άρκεῖ νὰ Δὲν άργούμεθα ὅτι πᾶσα ἡ γῆ κατεπλάγη ἐκ τοῦ κακουρείπωμεν, ώς δ κ. Στούπης μετά σχήματος λόγου, «ὁ Μηθε- γήματος άλλ' ἄν ἦ-ο δυνατόν να έρωπήσωμεν τὸν νεκρόν, νισμός, ή λερναία αυτη Τόρα της Ρωσσίας» διότι οί μη- δέν θά ήτο ο ίδιος επίσης δυσαρεστημένος έπι τῷ θανάτω. δενισταί δνομάζουσι λερναίαν "Υδραν την Αυτοκρατορίαν αυ- Μετά τοιαύτην ζωήν, ην ο 'Αλεξανδρος ο Βος διηγεν άπο

τήν εγώ δε ελαγίστην αίσθανομαι όρεξιν να δικάζω στουπηδόν μεταξύ άντιπάλων ούτως ίσχυρῶν φρονημάτων. 'Αλέζανδρος ὁ Βος ύπηρξε διακεκριμένος Ρώσσος, άλλ' ούγ! κα! [διακεκριμένος ἄνθρωπος" μαλλον κατακτητής ή έλευθερωτής, μάλλον δεσπότης ή πατήρ της Ρωσσίας, διότι έπεικε-Δέν θὰ γράθω θρήνους ἐπὶ τῷ γεγονότι, μήτε στίχους λήθη την ίδίαν δόξαν ὡς δόξαν τῆς Ρωσσίας καὶ ἐλησμόδολοφόνου και ο Αίων θα έκφωνήση τον έπιτάφιον του νέου Οί δε «Ελληνες οὐδεν ἀπολύτως ὀφείλουσιν αὐτῷ ενεκεν εὐνεκρού. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ οἰκτείρω τὸν ἄνθρωπον, ὡς οἰκτείρω γνωμοσύνης πλήν τοῦ κ. Βυζαντίου, ὅστις ὀφείλει τῷ ἐλευκατ' έτος τοσαθτα δολοφονίας θύματα έν Ελλάδι, άλλα θερωτή της Βουλγαρίας το διπλωματικόν του στάδιον. διότι μικράν τρέφω πρός τους αυτοκράτορας συμπάθειαι. Πρίν η άνευ του έλευθερωτου δέν θα υππρχεν ή Βουλγαρία και δέ καταρασθώ την γείρα του δολοφόνου, συλλογίζομαι ότι άνευ αύτης δ διπλωμάτης. 'Αφώμεν τους πολιτικούς νά πιθανώς και ή χείρ αύτη έγένετο θύμα έπίσης ξένων συμ- ψεύδωνται γάριν άδροφροσύνης και χάριν κολακείας. Ελλ. φερόντων καὶ ξένης φιλοδοξίας. Οἱ ἀληθεῖς δολοφόνοι τοῦ ἡμεῖς δὲν εἴμεθα πολιτικοί. *Αν ἡ 'Ρωσσία ἤθελε, τὸ έλ-Δύτοκράτορος οὐδέποτε θὰ ἀνακαλυφθῶσιν. ἴσως μάλιστα ὁ ληνικόν ζήτημα θὰ ἦτο λελυμένον ἀπό τοῦ 1878 ἄνευ τῆς φόνος οδτος γείνη ἀφορμή της ύψωσεως αύτων. Οὐδεν ἀπο- προσθήχης μηδε ένδς νεχροῦ εἰς τοὺς ἀποθανόντας ἐνώπιον φαίνομαι, οδδέν πιστεύω, είμη ότι αι αθλοί των αθτοκρα- της Πλεύνας. 'Αλλ' ή Ρωσσία δέν ήθέλησε, διότι και ή Έλποριών, είτε ἐν Βυζαντίφ εἴτε ἐν Πετρουπόλει, εἶναι ἐστη- λὰς δὲν ἡθέλησε. διότι δὲν προτιθέμεθα νὰ γράμέναι, καὶ εἴτε ἐν τῷ μέσῳ αἰῶνι εἴτε κατά τὸν δέκατον ψωμεν τὴν ἱστορίαν τὴς ἐλληνοσλαδικῆς πάλης ἀπό τοῦ

διά τοῦτο ή .Πστα τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἀμέσως πρού- μνημόσυνον τὰ κόλυδα. "Αλλά πάντα ταῦτα ἐν ἀγνοία τοῦ τάθη αὐτῆς. Ἐπρόκειτο περί τοῦ σιδηροδρόμου Κατακώλου, Γεωργαντάρα, διότι — παράδοξον! — δέν ἤν έκεῖ. ύπερ ού τοσούτο μακρά όσω και άσυνάρτητος έγενετο συζήτησις χωρίς να δυνηθή να μας δώση να έννοήσωμεν κατά τί ένας σιδηρόδρομος άπο Πόργου είς Κατάκωλον θά συντελέση είς την λύσιν τοῦ Έλληνικοῦ ζητήματος. 'Αλλά θεαθήναι καὶ μόνον τὰ πάντα.

Asutépas

ρέως φέρων, φαίνεται, τὸ ἐκ τοῦ θανάτου ένος τῶν ᾿Αλεξάν- καὶ χειροκροπᾶτε ;»

πλωματών το mouche του γνωστού 'Δμερικανού στρατηγού, τούτο το «δέν είξεύρω αν έννοούμαι» έρώτημα τού ίδίου ό Κουμουνδούρος καὶ ὁ Τρικούπης ὡς τοὺς ψαλτάδες τῆς ἐνομίσαμεν ὅτι τὸ εἶπε καὶ αὐτὸ διὰ λογαριασμόν τοῦ βου-Μητροπόλεως άλληλοδιαδόχως έψαλον το «Δεύτε τελευ- λευτού Πατρών. ταίον άσπασμόνη είς τὸν αύτοκράτορα τῆς 'Ρωσσίας, συστήσαντες την διακοπήν της συνεδρείας και την έκλογήν έπιτροπείας, ήτις διένειμε κατά το γενόμενον έπί τούτω

του τέλους του Ρωσσοτουρκικού πολέμου, ζωήν αἰωνίων

Terpne

'Απροσδοκήτως καὶ παρ' έλπίδα εύρομεν σήμερον έπὶ παίζομεν και έμπαιζόμεθα πάντοτε και την άλήθειαν ταύ- τοῦ βήματος τον κ. Κοντογούρην ή προσοχή μας ην έκτατην ἀπέδειξεν αὐτός ὁ Τρικούπης ἐν τῆ κατόπιν συζητήσει κτος, διότι καὶ ὁ κ. Κοντογούρης μάνον ἐκτάκτως ὁμιλεῖ. τοῦ περί καταργήσεως τῶν ἀπαλλαγῶν νομοσχεδίου, ὅτε Ἐπειδή δὲ ώμίλει περί καθηκόντων τῶν βουλευτῶν ἐνομίείπεν ότι : ή κυβέρνησις δεν έγκρίνει τοῦτο έν τῆ συνειδή- σαμεν ότι άνεγίνωσκε την κατήχησιν τοῦ Δαμαλά, άλλ' εν σει της, άλλὰ τὸ ἔφερεν ἐν γνώσει ὅτι μετ' όλίγας ἡμέρας 39 ἄρθρον τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου καὶ ἕν άλλο 40 δεν θα υπάρχη ἀπαρτία πρός ἐπιψήφισίν του, ἄρα πρός τὸ μᾶς ἔδωκε νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοῦ αὐτοῦ περί ἀπαλλαγῶν νομοσχεδίου. Έν τούτοις ὁ ῥήτωρ είχε πάρει κατήφορον πλέον και όλως ίδιάζουσαν τακτικήν και διότι του έξέρυγε μία άλήθεια όμιλει περί άληθείας, δίδει νά έννοήσωμεν ότι άνέγνωσε τὸν ἐπιτάφιον τοῦ Περικλέους, Δυσαναλόγους άναπτύσσει ὁ κ. πρόεδρος ἐνώπιόν του τὰς ὀλίγον Δημοσθένην, ὀλίγον "Ομηρον, ὅτι ὁμιλεῖ γαλλικά, δύο πτέρυγας και παρά τοὺς δποίους προχθές δ Κουμουν- διδάσκει ίστορίαν, έξυμνεῖ τὴν ἐλευθερίαν, δέν ἀφίνει οὐδέ δούρος έξέφρασε φόδους, βλέπομεν την άντιπολίτευτιν πολ- τούς παπάδες ήσύχους και κατηγορεί έπι πασι τούτοις την λῶ τῆς συμπολιτεύσεως πυκνοτέραν, πράγμα ὅπερ ἔρχεται κυδέρνησιν, ἐνῷ μάτην ὁ κ. Μίλησις ἀναμένει νἀκούση τὸ είς έπαλήθευσιν διαδόσεών τινων, ότι δ Κουμουνδούρος φυ- έπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου συμπέρασμά του και γαδεύει τοὺς βουλευτάς του διά νὰ ἡσυχάση ὀλίγον.... πρός πεῖσμά του τὰ ἀκροατήρια χειροκροτοῦσι τὸν ῥήτορα, 'Αλλά τὰ πρακτικά ἀναγινώσκονται έν μέσω βοῆς καὶ διαταράξαντα τὸν ὕπνον τοῦ Τσουτσουνάτου ὅστις μετά κουθέντας, ής μόνος ὁ Μεσσηνέζης δέν μετέχει, ώς βα- πικρού παραπόνου ἀποτείνων αὐτοῖς ἐν «τί ἐκαταλάβατε

Τέλος παρά του Κουμουνδούρου ἐμάθομεν κατόπιν ὅτι δ Καθ' δν δε στιγμήν έθαυμάζομεν έν τῷ θεωρείω τῶν δι- κ. Κοντογούρης ὑμίλησε κατὰ τοῦ νομοσχεδίου καὶ διὰ

Matos.

φόδων και άδιαλείπτου υποψίας, ό θάνατος υππρξεν έξογον εὐεργέτημα διά τὸν θανόντα. 'Ακούσατε μετά πόσης Δὲν εἶμαι μήτε μηδενιστής μήτε βασιλικός, διότι εἶμαι

οίκουμένης.

II

κατανύξεως καὶ εὐαισθησίας ἐκφράζει τὴν ἔννοιαν ταύτην δ Ελλην. 'Αρκεῖ νὰ ἦναι τις "Ελλην, ἀναπληροῖ οὕτω πάνκ. Στούπης, όστις έν τοῖς τοιούτοις μεγάλοις ζητήμασι εἶ- τα τὰ φρονήματα τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει, πάσας τὰς γνώσεις ἂς ναι τῷ ὄντι ἄξιος ἐαυτοῦ. «Μύδρος ἀπαίσιος, ἐπραγεὶς οὐδέποτε ἤιουσε καὶ πᾶσαν τὴν δόξαν, ἢν ἀπὸ τῶν προγόπαρά τον τέθριππον τοῦ Δύτοκράτορος, όχουμένου, μετέ- νων έκληρονόμησε. Διο ἂν εξπω ὅτι ἐχάρην ἐπὶ τῆ δολοστησεν αὐτὸν είς την χώραν της γαλήνης και της ισότη- φονία αὐτοκράτορος, θὰ ήμαι ἐπονείδιστος ψεύστης. διότι τος ;» *Δν δύνασθε, μη κατανυγήτε* το κατ' έμὲ «δ τέ-Ιούδεις «Ελλην δύναται να φθάση είς τοιούτον βαθμόν, έστω θριππος του αὐτοκράτορος, ὐχουμένου,» μοι έμποιεῖ εἰκόνα καὶ πεπλανημένης πεποιθήσεως, ὥστε νὰ θεωρῆ καθῆκον τὴν φοδεράν του Αὐτοκρατορικού μεγαλείου και αἡ χώρα τῆς βασιλοκτονίαν. *Αν σᾶς εἴπω ὅτι ἐλυπήθην ἐγκαρδίως, πάγαλήνης και της Ισότητος προκαλεϊ τὰ δάκρυα των όφθαλ- λιν θὰ ψευσθώ ἀναισχύντως, διότι ἐν Ἑλλάδι ἐπίσης οὐδείς μών μου, συλλογιζομένου ότι θα αποθάνωμεν μίαν ήμε- δπάρχει βασιλικός, είμη οί επποι και αί αμαξαι του βασιραν έγώ τε και δ Στούπης και θὰ εἴμεθα ἴσοι έν τῆ χώρα λέως ἡμῶν. Νομίζω δὲ ὅτι ἐγώ ἀντιπροσωπεύω οὕτως ὁλοταύτη. ΄ Ω μεγάλε 'Αλέξανδρε, υίὰ τοῦ Φιλίππου καὶ τῆς κλήρου τοῦ ἔθνους μου τὸ αἴσθημα περὶ τῆς ἐν Πετρουπό-Ολυμπιάδος, πόσον το παράπονόν σου επί τοῦ τάφου τοῦ λει τελεσθείσης δολοφονίας. Διότι ἐν Ελλάδι οὐδεμία πί "Αχιλλέως ύπηρξε τῷ ὄντι βαθύ και δεδικαιολογημένον! στις δύναται νὰ εῦρη ρίζας, μήτε πολιτική πίστις, μήτε 'Από της έποχης των καταπληκτικών θριάμδων σου ούδεις θρησκευτική, μήτε φιλοσοφική, μήτε άπλως έρωτική εἴ-' Αλέξανδρος ετυχεν άοιδου άξιου των κατορθωμάτων του, μεθα ό κατ' έξοχην της ἀπιστίας λαός. Βίλικρινώς θαυμάζω οὐδὲ ὁ τελευταῖος τῶν ᾿Αλεξάνδρων, ἥγουν ὁ Μεσσήνιος. Τὸ τὸν πανοσιοσιολογιώτατον Μακράκην, ἐπιτυχόντα εὐάριθέναντίον, ως γνωστόν, συμδαίνει διά τους Χαριλάους - της μόν τινα συρφετόν όπαδων. 'Αποτελούμεν τόν κυρίως λαόν της πολυθείας. έθεοποιήσαμεν την Αθηνάν, άλλα και τάς Μαινάδας, τὸν ᾿Απόλλωνα ἀλλὰ καὶ τὸν Σειληνόν, τὸν Προμηθέα, άλλά και τον Βάκχον, την ουρανίαν 'Αφροδίτην

MH KANEZAI

ΙΔΑΤ' ΕΚΕΙ ΠΑΔΛΗΚΑΡΙΑ!

"Ιδατ' έκει άληθινή παλληκαριά και θάρρος! 'Από παιδὶ ἀμούστακο σκοτώθηκε ὁ Τσάρος 'Γλύτωσε μιά, 'γλύτωσε δυό, 'γλύτωσε πέντε κι' έξη, Μά εἰς τὴν ἔδδομη φορὰ ζαπλώθηκε νεκρός. Με τούς Κομμούνους εύκολα 'μπορεί κανείς να παίξη; Γεζά σου, μεγάλε Ρουσακώφ, κι' ας ήσαι και μικρός.

"Ιδατ' έκει παλληκαριά και θέλητι μεγάλη! "Αμμ' τί θαρρεῖτε ; σάν' κι' έμᾶς πῶς εἶναι καὶ οἱ ἄλλοι 'Εκεῖ όπου στοιβάζεται 'μέρα καὶ νύκτα χιόνι, Οπου ποτέ δεν βλέπουνε λιακάδα ζηλευτή, 'Εκεί και Δύτοκράτορα ένα παιδί σκοτόνει. Καὶ ὁ μεγάλος τὸν μικρὸ δὲν σέρνει ἀπ' τ' αὐτί.

"Ιδατ' έπει παλληκαριά! . . . δ Τσάρος δ καϋμένος Ήταν θεοφοδούμενος, καλός καὶ προκομμένος. Θεός σχωρές' τον! σήμερα μάτια πολλά τον κλαίνε. Ποῦ είδαν είς τὸν ἴσκιο του ζωή κι' ἐλευθεριά, Καὶ μοιρολόγια ἄμετρα 'στὸ θάνατό του λένε, Μὰ μὰ ξεχνᾶτε, ἄνθρωποι, καὶ τὴν παλληκαριά.

"ίδατ' έκει πως άναψε το "Ρούσσικο το αίμα! Ο Τσάρος ήτανε καλός, μὰ έφοροῦσε στέμμα. Κ2' ὰν σκλάδους ἐξετκλάδωσε πολλούς ὁ μακαρίτης, 'Από 'ναν Τσάρο 'λάφρωσε κι' ὁ 'Ρουσακώφ τὴ γῆ, Δόξα νὰ ἔχ' ὁ βασιληᾶς, μὰ δόξα κι' ὁ πολίτης! Τόν Τσάρο μόνο του κανείς ἂς μή μοιρολογή.

"Ιδατ' έκει παλληκαριά!... "Ω! πόσο συλλογούμαι Τούς βασιλειάδες τούς φτωχούς και πόσο τούς λυπούμαι! Μιά μπόμπα είναι σήμερα δ κάθε ένας θρόνος, Σοῦ καίει τὰ ποδάρια σου, σοῦ καίει τὴν κοιλιά, Καὶ ἔπειτα . . . 'στ' ἀνάθεμα ἡ δόξα τοῦ αἰωνος. Δέν θέλω νὰ μὲ κάμουνε ποτέ μου βασιληά.

"Ιδατ' έκει παλληκαριά, 'Ρωμηοί μου συμπολίται! Κάθε λαός ζωντάνεψε, ἐξύπνησε, κινεῖται. Μόνο έμεῖς σαπίσαμε έδῶ σὰν πεθαμμένοι, Μόνο έδῶ τὰ χέρια του κανένας δὲν κουνεί, *Αν κι' ήμαστε ώς 'στό λαιμό μές 'στ' άρματα χωμένοι... Γιά 'λίγους ένας 'Ρουσακώφ κι' έδω δέν θά φανῆ;

Souris

άλλὰ καὶ τὴν Παφίαν. Φαντάσθητε Αὐτοκρατορίαν Βυζαν- ὑπογεγραμμένος μήτε εἰς τὴν πραγματικὴν Σχολὴν ἀνήκει, τινήν ή Ρωσσικήν εν μέσαις 'Αθήναις με τὰς πολυτελεῖς μήτε εἰς τὴν Σχολὴν ἐκείνην, ἥτις ἀνθολογεῖ τὰς ἀστειότηστολάς αὐτῆς, μὲ τοὺς μεγάλους καὶ μικροὺς δοῦκας, μὲ τας ἐκ τῶν συγγραμμάτων τῆς θαυμαστῆς περιηγητρίας τούς τίτλους, μέ τούς κουροπαλατίους και μέ τούς παρα- Serena. κοιμωμένους. Πόσον θὰ έγελωμεν καθ' έκάστην, ὕψιστε θεέ! ἀφοῦ μόλις είναι ἀνεκταὶ παρ' ἡμῖν δύω ἢ τρεῖς Κυρίαι της τιμής, πενθηφορούσαι μάλιστα τόσον δρεκτικώς!

HIL

Οὐχ' ἦττον θὰ ἦτο ψεῦδος ἐπίσης, ἀν ἐλέγομεν ὅτι οἱ Ελ- ΄ ΄ Αρμόδιε καὶ 'Αριστόγειτον, ὧ Βροῦτε, ὧ Ραβελμάκ ληνες δέν συνεκινήθησαν έπί τῷ ἀκούσματι. συνεκινήθησαν καὶ πᾶσα ή χορεία τῶν τυραννοκτόνων! χάριτας εὐγνωμοτῷ ὄντι" ἀνάγνωτε τὰς ᾿Αθηναϊκὰς ἐφημερίδας καὶ θὰ πει- σύνης ὀφείλει ὑμῖν ἡ νέα Ἑλλὰς, διότι ἀπηλλάξατε τὸ ἔσθητε κατά πόσον. Δεν παρήλθε μία νὺξ καὶ ἤρξατο τά δαφος αὐτης ἀπὸ της παρουσίας σας. Κάλλιον νὰ ἔχωμεν χιστα συζήτησις, ένσάρκως έλληνική, περί τῆς ὦφελείας ἢ τὸν Κουμουνδοῦρον ἀρχηγὸν τοῦ ἔθνους, ἢ ἕνα ἐκ τῶν δαιμή ην θα άρυσθώμεν έκ του θανάτου 'Αλεξάνδρου του Β΄. μονιώντων τούτων συμπολίτην. 'Ω Κρήτη, σὲ εὐγνωμονοῦ-Δυστυχή ἄνθρωπε! δὲν είμαι, ἐπαναλαμδάνω, βασιλικός μεν, διότι ἀπερρόφησας ἀπὸ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος καὶ ἔδωαλλ' ή τοιαύτη διακωμώδησις θλίψεως πληροί την δημο- κας άρτον είς όλίγους τινάς πειναλέους δημοκράτας. ΤΩ χρατουμένην ψυχήν μου είλικρινούς άγανακτήσεως. διότι Βουλή τοῦ ἔθνους, θέλω άναγράψει ἐπὶ τέλους καὶ μίαν σου αν μή δ αὐτοκράτωρ, δ ανθρωπος τοὐλάχιστον καὶ τὸ όδυ- πρᾶξιν πατριωτικήν. διότι ἀφ' ὅτου κρατεῖς διαρκῶς τὸν νηρόν αὐτοῦ τέλος ἦτο ἄξιος πλείονος άβρότητος και άγνο- Κουμουνδοῦρον ἐπὶ τῆς έξουσίας, ἐξέλιπον αἴφνης ἀπὸ τῆς τέρας φιλανθρωπίας. 'Αλλ' εἴμεθα "Ελληνες αὕτη εἰ- κοινωνίας ἡμῶν καὶ οἱ δημοκράται καὶ ὁ σύλλογος "Ρήγας. ναι ή άρχαία και ή νέα δικαιολογία της μωρίας και της "Αλλως . . . ή πεῖνα εἶναι κακός σύμδουλος και κύριος άναισθησίας ήμων. 'Ιδού και διατί προύτιμησα να διεξαγάγω οίδε τι ήδύνατο να συμδή και πόσας άνατροπάς θα είγοθέμα τοιούτον εν επιφυλλίδι, τουθ' όπερ δ συντάκτης της μεν καθ' έκάστην. διότι οί ημέτεροι δημοκράται καί φρο-Εφημερίδος δύναται να θεωρήση φιλολογικόν παραλογισμόν νηματίαι δέν δμοιάζουσι παντάπασι τούς μηδενιστάς της και ό κ. Ροίδης ως υπερθαϊνον τὰ όρια εὐφυολογίας. διότι δι Ρωσσίας ολίγος άρτος, ίδου τὸ ίδανικὸν και τοῦ ἐμπαθε-

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

ευκρίνησιν τῶν διπλῶν ὁ κ. Π. εἶπεν:

- "Οπον διά τοὺς σταλέντας άρχαιολόγους δὲν ὑπάρχει φόδος νὰ μᾶς τοὺς ζητήσουν οἱ Γερμανοὶ ὡς διπλοῦς, διότι ληθινὸς Μάης. δέν έγομεν άλλους νὰ τοὺς ἀντικαταστήσωμεν.

ρου είχε λάβει έητην ύπόσχεσιν παρ' αύτου περί του διορισμοῦ ένὸς εἰρηνοδίκου, ὅτε μανθάνει ὅτι ἀντὶ τοῦ διορι- φήν του, ἥτις καὶ τίθεται εἰς ὅλα τὰ ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου σθέντος ίδικοῦ του διωρίσθη άλλος.

Τρέχει πνευστιών είς τον κ. πρωθυπουργόν καί, Τί σοῦ χρωστοῦσα νὰ μοῦ πῆς ψέμματα, τοῦ λέγει. - Κ' έγω, ἀπαντᾶ ὁ πρωθυπουργός, τί σοῦ χρωστοῦσα νὰ σοῦ 'πῶ ἀλήθεια;

Τπό τῆς τελευταίας ἀνακλήσεως τῶν εἰς ἀποστρατείαν ἐκεῖ, ἐνῷ ἡ ψυχή των έξεκαρδίζετο ἀπό γέλοια. τεθέντων άξιωματικών έμπνευσθείς τις «τὸ μόνον κέρδος, πουλώντας μπορεί νὰ πιάσωμε τη μισή τιμή, άλλὰ τοὺς ρεθή άξιωματικός! άξιωματικούς ; η

- Θέλετε νὰ δεκατίσητε τὸν τουρκικόν στρατόν προτου πολεμήσετε, ήρώτα και άπήντα άστεϊός τις; - Στετλτέ του τούς νέους διορισθέντας ἐπικούρους ἰα-

τρούς.

Προφητικώτατα ὁ συντάκτης τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς Νάτος ἀνόμασε τον ύπουργον τῶν Βσωτερικῶν Παπαλαγανόπουλον.

'Βπ' εὐκαιρία τῆς εἰς 'Ολυμπίαν ἀποστολῆς τῶν ἀρχαιο- Μανθάνομεν ὅτι καθ' ἐσπέραν αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην λόγων μας Καστόρχη, Μυλωνά και Βύστρατιάδου πρός δι- νὰ πηγαίνη ἐφ' άμάξης εἰς τὸν Βοτανικὸν κῆπον και νὰ κατακόπτη άνθη, μέχρι και αύτοῦ τοῦ γρασιδίου.

'Απόδειξις και αὐτή ὅτι ὁ φετεινὸς Φεθρουάριος ἢτο ἀ-

'Ακούσαμεν ότι ό κ. ὑπουργός τῶν Σρατιωτικών βαρυνό-Βἶς βουλευτής ἐκ τῶν οἰκειοτέρων τοῦ κ. Κουμουνδού- μενος νὰ ὑπογράφη καὶ πρὸς ἐπιτάχυνσιν τοῦ ἔργου τοῦ πολέμου ετύπωσεν επί σφραγίδος την ίδιόχειρον ύπογρατων στρατιωτικών έξερχόμενα έγγραφα.

Φαντασθήτε νὰ ἀκυρωθῶσιν ὅλα αὐτὰ τὰ ἔγγραφα μαζύ, τί χαρά!

Τί ώραία σκηνή έγίνετο την μεσημβρίαν της Δευτέρας ένώπιον τοῦ Φρουρχργείου, πλήθους πολιτών συνηγιένων

'Επρόκειτο να μεταδή ή συνήθης φρουρά είς τα άνακτορα, είπεν, όλης της έπιστρατείας θα είναι που θα μας μείνουν έπειδη δε δεν ύπέθετον ότι κατέδη ὁ Βασιλεύς, εγειναν άμερικά μουλάρια και άξιωματικοί. Τὰ μουλάρια μετα- νάστατοι όλοι οί δρόμοι και όλα τὰ καφενεία διὰ νὰ εύ-

"Εχομεν τόσον δλίγους!

Μετά μεσημερίαν το Σάββατον άνεχώρει το 8ον πεζικόν τάγμα, διευθυνόμενον κατ' άργὰς είς Πειραιᾶ και μετὰ ταύτα άγνοούμεν που. Ἐπειδή εἰς τὸ τάγμα αὐτὸ ἦσαν πολλοί έχ τῶν πέριξ χωρίων, συνήχθησαν είς τὸν στρα-

στέρου ίδεολόγου "Ελληνος. Περί ὑπάρξεως, ὡς βλέπετε καὶ τις με ἀστραγάλους, τοὺς δε ἄνδρας διὰ τῶν ἐπιορκιῶν. ως αἰσθάνεσθε, ὁ ἀγών* διὰ τοῦτο πᾶς 'Ελληνικὸς ἀγών Πιστεύομεν ὅτι ἡ ἀνθρωπότης εἶναι ἀθάνατος* πιστεύομεν, εξναι ίερὸς καὶ δίκαιος καὶ ὅσιος. Οὕτως ἐνόησε τὸν Ἑλ- ὅτι τὴν ἱστορίαν τῶν ἐθνῶν διευθύνει θεία πρόνοια καὶ νόληνικόν άγωνα και δ Γορτύνιος Καθούρ, όταν έζήτει παρά μοι ήθικοί αίώνιοι και άναλλοίωτοι άλλά πιστεύομεν έπίσης της Εθρώπης εν Βερολίνω άρτον διὰ τὸ 'Ελληνικόν κράτος. ότι οὐδέποτε εξεδόθη εναργεστέρα σάτυρα των ήθικων τού-Και μήπως βουλευταί και ύπουργοί και δημοσιογράφοι έν- των νόμων ἀπό τῆς γεννήσεως τοῦ κ. Κουμουνδούρου και νοούσιν άλλως το Έλληνικόν ζήτημα η ώς ζήτημα άρτου; - ας το ομολογήσωμεν- έκαστος Ελλην είναι κατά το Προσθέτομεν μάλιστα ότι ή ύψηλοτέρα έννοια, αν μή περι- μαλλον ή ήττον μικρογραφία Κουμουνδούρου. Διά τοῦτο βληθή την μορφήν θερμής καὶ εὐόσμου κουραμάνας, οὐδέποτε έλπις βελτιώσεως ήμων δὲν θὰ ἀνατείλη, ἀν μη ἀποστραέσται καταληπτή έν 'Ελλάδι' τουτο ἀποτελεῖ την τελειό φωμεν πρότερον ημᾶς αὐτούς. τητα της ημετέρας φυλης και την άνωτέραν ήμων κατα ή έδανίκευσις του πραγματικωτέρου των πραγμάτων.

εξμεθα τούναντίον γενναιοφρονέστατοι κοσμοπολίται και τεβλήθη ούδεμία φροντίς περί μορφώσεως χαρακτήρων, άλπολμηρότατοι φρασεοπλάσται ως "Ελληνες. 'Αναγνώσατε λ' έπροστατεύθη και ένισχύθη πάντοτε ή άχαρακτηρησία οίονδήποτε λόγον τοῦ κ. Κουμουνδούρου* νομίζετε ότι θὰ καὶ ἡ ἀσυνειδησία. Διότι πρώτιστα πάντων οἱ πολιτικοὶ εύρητε έν αὐτῷ τὸν πολιτικὸν ὅστις μηχανεύεται πῶς ὁ ἡμῶν, ὡς αὶ ἐταῖραι, δὲν ἀρέσκονται νὰ περικυκλῶνται ένεψιός του 'Αλεξάκης νὰ συλλέξη ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς τὰ εί- ὑπὸ φρονηματιῶν ἀλλ' ὑπὸ θυμιαστῶν. Διὰ τοῦτο ἀνετράσοδήματα τριών προξενείων; ἀπατᾶσθε· μόνος ὁ Βίκτωρ πησαν οἱ ήθικοὶ ὅροι παρ' ήμῖν καὶ ἐσυγχίσθησαν τίμιοι Ούγκω δύναται νὰ μεταρσιωθή εἰς ύψηλοτέρας καὶ γενικω- μετὰ ἀτίμων. *Η μήπως θὰ δώση γορόν ἡ δείνα ἐστιγματέρας άρχας του κ. Κουμουνδούρου άγορεύοντος διότι δ τισμένη έπλ άτιμία Κυρία καλ δέν θὰ σπεύσωσι μετά χαάνθρωπος ούτος φέρει είς τὰς φλέδας του ρανίδα τοῦ αξμα- ρᾶς καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ δέσποιναι καὶ δεσποινίδες είς τὰν

Διά τοῦτο, παρ' ήμιν συνταγματικοί καὶ δημοκρατικοί γωγήν άρτος είναι ή προσωποποίησις παντός ίδανικου καί καί μοναρχικοί και άφωσιωμένοι και τυραγνοκτόνοι δέν είναι δυνατόν νὰ ὑπάρξωσιν, ἢ τὸ πολὺ θὰ ὑπάρζωσι ζῶσαι 'Αλλ' ἐὰν εἴμεθα ἐπαῖται ὡς πολιτικοὶ καὶ ὡς πολῖται, παρωδίαι των φρονημάτων πάντων. διότι ὅχι μόνον δὲν κατος του Δυσάνδρου, όστις έδογμάτιζεν ότι τοὺς παϊδας γελά πρόσκλησιν αὐτῆς; "Η μήπως ἡ ἱερὰ ἰδέα τῆς ἐπαναστά-

MHXANEZAI

δλοφυρόμενα. Τὸ θέαμα συνεκίνει. Ὁ θεατής ὄστις μᾶς ἐπέ+ δότης τῶν ᾿Αθηνῶν ἐν καιρῷ νυκτός. στειλε τὰς ἐντυπώσεις ταύτας διήρχετο ὀλίγα ἔπειτα λε- Εἶναι τοὐτέστιν ὁ διευθύνων τὰν ἐταιρίαν τοῦ ἀεριόπτά πρό της Μεγάλης οίκίας Μελά, κατά τὰ Δικαστήρια, φωτος. ενθα πρό ένος μεσιτικού γραφείου είχε συγκεντρωθή πλήθος μεσιτών μεγάλων καί μικρών, έν οξς ίκανοι όψίπλουτοι, και συνεζήτουν διά το συνάλλαγμα, την έπιλεγομένην κάμπιας! κ. Παπούδωφ.

Δέν είναι φρικώδης είκων άντιθέσεων ;

Γνωρίζετε ότι ό κ. Αξμίλιος Νέγρης έκηρύχθη ἄσωτος

'Εν τῷ δικαστηρίω ὁ ἐξῆς διάλογος μεταξύ τοῦ προέδρου και του νεαρού Αίμιλίου:

 Είναι άληθὲς ὅτι ἐζώδευσες ἐντὸς ὁλίγου χρονικοῦ 2.αστήματος 50,000 δραγμάς ;

- Nal.

Καὶ ποῦ τὰς ἐξώδευσες;

Βίς παρεχτροπάς τῆς νεότητος.

Είγε διαδοθή ἐσχάτως ὅτι οἱ ὁμογενεῖς ἐπρόχειτο νὰ λά-Εσυν είς ἐργολαδίαν τὰς ἀκαθαισίας τῆς πόλεως ᾿Αθηνῶν.

'Ο νεώτερος 'Αριστοφάνης κ. Στεφανίδης μαθών την είδησιν είπεν, άφου προηγουμένως έστριψε τον μύστακα:

 'Αφοῦ φάγανε τὰ χρήματά μας, ας φάνε τώρα κα! τά ! μας.

"Ανεξαρτήτως του άστείου του πράγματος ή έπιγείρησι αὐτά, ἄν πραγματοποιηθῆ, θὰ τιμήση πολύ τοὺς δμογειεῖς.

τωνα πλείστοι χωρικοί γέροντες, γραΐαι, σύζυγοι, τέκνα Παπούδωφ; 'Ο όμογενής αὐτός εἶναι ως γνωστόν ό φωτο-

'Γπάρχουσι νύκτες καθ' άς όλων των φανών τό φως συγκεντρωμένον δέν θὰ ήρκει νὰ φωτίση τὴν εὐαγῆ μύτην τοῦ

Τί συμβαίνει ; 'Ο ἄνθρωπος οἰκονομεῖ φῶς διὰ τὴν τσέ-

"Η έταιρία αὐτή καθώ; ἀκούομεν ἔχει καὶ ἕνα διαχειριστην δστις άλλο τίποτε δέν κάμνει παρά να διαχειρίζηται. Κύριε Δήμαρχε, μπορούμε να σᾶς πούμε κάτι τι: Στείλε κλητήρας είς τοῦ κ. Παπούδωφ!

Εξ: Θυμολέων έκ Πειραιώς μάς γράφει τι ύποφέρουν ε Εθέλπιδες ἀπό τὰς γεροντικάς εδιοτροπίας του Διοικητοῦ τῆς Σγολῆς. Δὲν είναι Διοικητής, ἀλλά Κέρβερος. *Δν ήδύατο, θ' ἀφήρει ἀπὸ τοὺς σπουδάζοντας τὰ ἀναπνευστικά αύτων όργανα, διά νά μην άναπνέουν. "Οταν ένίστε τούς διδει άδειαν, είκοσίτετράωρον φέρ' είπεῖν, ἀποπειρᾶται προηγουμένως ή έπομένως την άδειαν αύτην να την 'βγάλη έπό την μύτην των, καθώς έξέργεται δλόκληρος όφις άπο τά έκ τινος χημικής ύλης δηλητηριώδη παίγνια των μιερών. Τότε θα γίνουν αι μακροχρόνιαι έπιθεωρήσεις, τότε θά έξετασθοῦν νὰ θυλάκια ἄν ειναι καλῶς ἐρραμμένα καὶ τόσαι άλλαι γραώδεις έπιμέλειαι. Έντευθεν οί σπουδασταὶ ὀνομάζουσι τὴν Σχολήν Κτίριον τῶν βασάνων. Διὰ ά λάθητε μικράν ίδέαν περί του δικαίου της ονομασίας, άρκει νὰ μάθετε ότι τὸ πρωί τῆς καθαρᾶς Δευτέρας ἐνῷ κατάκοποι οί Εὐέλπιδες ἀπό τὰς διασκεδάσεις τῆς προτεραίας παρήσαν την 8ην π. μ. ώραν είς την Σχολήν, ὁ Κέρδερος Ομιλούμεν ολίγον και περι της χυδαίας μορφής του κ. περιμένων είς τον πρόδρομον του Καταστήματος τους διέ-

σεως δεν συγγέεται παρ' ημίν μετά της ληστείας: ή μήπως τα φιλανθρωπικά καταστήματα δέν είναι μεταλλεία έπιτηδείων τινών, άλλ' έντιμοτάτων άναμφιδόλως προοώπων; 'Εάν όμως ή 'Ελλάς ήτο γη, έξ ης ηδύνατο νά άνα-Κουμουνδούρος δεν έκυθέρνα τότε μετά του βουλευματίου Παπαμιχαλοπούλου και ή Έλλας δέν θα ήτο Έλλας. θά ήτο όμως Ρωσσία, ἴσως μέν τυραννοκτόνος, αν είχε καί αὐτή τυράννους, άλλ' ἐπίσης μεγάλη, ἐπίσης ἀποφασιστική, ἀγχόνης νὰ κλέπτης ; έπίσης ενδοξος. "Ισως θα ώμιλει όλιγώτερα περί τῆς εὐκλείας των προγόνων της, άλλα θα ένέκλειεν είς τα στέρνα για, δεν πρέπει να ταξειδεύη κανείς ποτέ; των τέκνων της μέλλον, περιλαμδάνον όσους αἰωνας δύναται νὰ ἀναπαραστήση ἀνθρωπίνη φαντασία.

'Αληθώς εἶσαι άγία, ὦ Ρωσσία· ὄχι διὰ τὰ πέντε δυσ- Ο Κύριος Α . . . ἀνάπτει ἕν σιγάρον, και κάμνει φρίσεκατομμύρια καμπανών, αξτινες άντηχοῦσιν ἀπό Πετρου-Ικώδη μορφασμόν. πόλεως μέχρι των έπιστημονικών συνόρων του λόρδου Βήκονσφιλ, άλλα δια τον σφοδρόν των τέκνων σου έρωτα πρός την έλευθερίαν, όστις ὑπερδαίνει παν ό,τι σύμπαντα τὰ έθνη έδιδάγθησαν καὶ έφαντάσθησαν μέχρι τοῦδε. "Ας κλαύσωμεν ένα Καίσαρα, άλλ' ας θαυμάσωμεν και μεγαλύνω- φίλους; μεν την Ρωσσίαν.

Χεσμές ὁ "Ιμδριος.

KAPAMENEZ.

'Εν ῷ ἀπηγχονίζετο περίφημος κλέπτης, συλλαμδάνεται φυή εἰς μόνος ἀνὴρ μηδενιστικής ἀποφάσεως, ἄ βεδαίως ὁ ἐπ' αὐτοφόρω ἔτερος, κλέπτων τὸ βαλάντιον κυρίου τινὸς έκ των παρευρισκομένων κατά την έκτέλεσιν.

'Ο Δικαστής: Πῶς! τολμᾶς καὶ ἐνώπιον ἀκόμη τῆς

'Ο Βαλαντιοτόμος: Και τί! διότι συμβαίνουν ναυά-

- Γιάννη ! ποῦ 'ς τὸ διάβολο ἐπῆρες αὐτὸ τὸ σιγάρο ;
- 'Απὸ τὸ κόκκινο κουτί, ἀφέντη!
- Ζῶον, ἐλησμόνησες ὅτι τὸ κουτὶ ἐκεῖνο είνε διὰ τόὺς.

ταξε πάραυτα νὰ μεταθώσιν εἰς τὰς τάξεις, ἐνδεδυμένοι| Στρατιώτης δὲν ξεύρομεν ποίου τάγματος ζητεῖ ἐπιμότήν μεγάλην στολήν των καὶ περιμένοντες τοὺς Καθηγητάς νως νὰ παρουσιασθη ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν λοχαγόν του. οί οποΐοι φυσικά δεν ήλθον. Κατόπιν, άντὶ νὰ τοὺς στείλη είς το Φάληρον διέταζε περίπατον είς την Καλλιθέαν. "Επειτα είς τους κοιτωνάς των κατέσχεν έκ των μή διά κλεί- κισιν. θρου κεκλεισμένων κιδωτίων ένδύματα τὰ όποῖα οί σπουδασταί είχον, διότι πρό τριών περίπου μηνών τοῖς καθυστεροῦν τὰ κατὰ τὸν κανονισμόν καινουργή κατ' ἔτος διδόμενα. Την ἐπαύριον τιμωρίαι λοχιών, φυλακίσεις φοιτητων και άγαλλίασις του Διοικητού.

Ο ἄνθρωπος δέν έσωφρονίσθη ἀπό τὰς περυσινάς συμ-

φοράς.

70-1

160-

77-TOE

05-

21-

1460

25%

:05

16-

xx

705

90-

No.

776

1.1-

TE

al

1.0€

2 --

XC

06

É-

Xt.

30

15

14

5

Κατ' είδήσεις έκ Μαυροδουνίου, οί δύο 'Αλέξανδροι περνοῦν θαυμάσια, καλοτρώγουν, καλοπίνουν, καλοκοιμώνται nal nazalvouv ev Kerivn nai ori, ô pev nodepinde Ko-Μαυροδουνίου Νικόλαος Ι.

Ο κ. Καμπούρογλους της Εφημερίδος δέν θὰ μπηρε γαμπάρι ότι έτελείωσαν αί ἀποκρηαῖς καὶ διὰ τοῦτο μᾶς άνήγγειλεν ότι ὁ Βέης τῆς Τύνιδος ἐπαρασημοφόρησε τὸν ένδεκαετή Τοτόν Γεννάδην με παράσημον Νισάν Ίφτιχάρ καί ότι έγεινε φάλιστα καὶ άξιωματικός.

*Αν δὲν είναι ἐν τούτοις ἀποκρηάτικο τὸ μασκαραληκι αὐτὸ, νὰ μᾶς ζήτη τὸ νέο μαμαμουσάχι μας.

νουν, αν θέλουν, Καραμπαμπά Σαχέμ.

πράτορος η Παλιγγενεσία περιέχουσα κύριον ἄρθρον μάλι- καθηγηταί τῆς θεολογικῆς σχολῆς, μεθ' ὧν κάλλιστα δύστα περί του «μεταστάντος» τῆς "Ωρας ἐξῆλθεν εἰς τὰς ναται νὰ συζητήση ὁ κ. Μακράκης. "Αν ὡς ἐκ περισσοῦ, δδούς γωρίς πένθους.

των 'Αγγελοπούλων ό,τι μπορεί έν ἀπωτέρω μέλλοντι νὰ τελίση. συνάψη δεσμούς ή μωραϊτοπειραιώτικη αὐτή δυναστεία μέ την των Τσάρων, έφ' ή και την έπιούσαν έπενθηρόρησε έπαγορθώσασα το διπ. εωματικόν σφάλμα της προτεραίας.

βροχήν πλήρης ἀποσκευή του διπλωμάτου Σούτσου, του νης έκθέσεως. γνωστοῦ είς τὸ καφενείον τοῦ Γιαννοπούλου ὑπὸ τὸ ὄνομα petit parfumé.

Τῷ ἀπονέμεται αὐτὴ ἡ ἄδεια καὶ

- Κύριε Λοχαγέ, εὐσεδάστως ζητῶ δύο ἡμερῶν φυλά-
- atart;

— Μ' ἔραγε μιὰ ἐδδομάδα ὑπηρεσία, θέλω νὰ πά' νὰ

Καί τῷ ἐδόθη διὰ τὴν εὐρυίαν του 24 ὡρῶν ἄδεια γλεν-

AIKH MAKPAKH

Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων συνέκειτο ὑπὸ τοῦ κ. μεντατόρος κ. Λογοθέτης ἀκονίζει κάθε πρωτ το ἱστορικόν Χρήστου Δέδε προεδρεύοντος καὶ των δικαστών κ. κ. Φαγεαταγάνι του, διὰ νὰ κατέλθη μ' ἐθελοντὰς Μαυροδου- σιλάκη, 'Ράγκου, Βώκου καὶ ἐνὸς ἄλλου. Εἰσαγγελεύς ὁ κ. νίους είς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου, ὁ δὲ είρηνικός Καδα- Μπένσης. Συνήγοροι τοῦ κατηγορουμένου πάλιν ὁ κ. Παλλέφος κ. Λεονάρδος μεταφράζει χάριν του νέου θεάτρου του λαμήδης και δ βουλευτής Σύρου κ. Γρυπάρης. Πλήθος πολύ. κ. Τσόχα, τὸ δρᾶμα «ὁ βασιλεύς Βουκασίν» (Le roi Vou- Βύτυχῶς τὸ ἐντὸς τῶν κιγκλίδων διαμέρισμα ἐπεφυλάχθη kachine) όπερ συνέγραψεν ὁ ποιητικώτατος ήγεμών τοῦ μόνον διὰ τοὺς δικηγόρους, τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς δημοσιογράφους. Παρά τὸν Μακράκην πυραμίς βιδλίων, τὰ δποῖα λοξῶς ἔδλεπεν ὁ κ. Εἰσαγγελεύς.

Νοστιμώτατον έπεισόδιον. Ο κ. Πρόεδρος έρωτήσας τὸν κ. Μακράκην ἂν είναι ἄγαμος και τούτου ἀπαντήσαντος όγι ό κ. Πρόεδρος τὸν ξαναρωτᾶ:

- "Εγετε τέκνα;

Εύτυχῶς έγκαίρως ἀπέσυρε τὴν ἐρώτησιν, τὸ δὲ ἀκροαήριον έμεινε με την άμφιβολίαν αν ό πρόεδρος ήμαρτε τλν γλώσσαν ή τλν συνείδησεν.

Τὰ φερί ἀναξολῶν τερτέπια ἐτέθησαν πάλιν ὑπὸ τοῦ δεινοῦ κ. Παλαμήδη. Η κυριωτέρα ένστασις άναβολης ήτο ότι δὲν ἐκλητεύθησαν ἀρχιερεῖς τινες, περί ὧν ὁ Μακράκης είχεν υποβάλλει αξτήσιν προηγουμένως είς την είσαγγε-Και τώρα δύνανται όλοι οί βάρχοντοχωριάτες των 'Αθη- λίαν. Πταν δέ, κατά το λέγειν του συνηγόρου, άναγκαΐοι νῶν μιμούμενοι τὸν ᾿Αθάνατον ἦεωα τοῦ Μολιέρου νὰ γί- οἱ ἀρχιερεῖς ὡς άρμοδιώπεροι νὰ κρίνωσι ἄν τὸ περὶ τρισυνθέτου δόγμα τὸ δποϊον ὁ Μακράκης πρεσδεύει ἀποτελή αξρεσιν ή όχι.

Ο Είσαγγελεύς άντέκρουσε την πρότασιν διά τοῦ αὐτοῦ περιφρονητικού, ἀστείο: μετέχοντος, ὕρους του, ὑποστηρί-Τὰν πρώτην ἡμέραν τῆς ἀγγελίας τοῦ φόνου τοῦ αὐτο- ξας ὅτι μεταξύ τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας ὑπάρχουσι προσέθηκεν δ είσαγγελεύς, ζητή καλ την κλήτευσιν των Έν τούτοις θὰ παρετήρησε κάνὲν μέλος τῆς δυναστείας 'Αρχιερέων ὁ Μακράκης, τοῦτο πράττει διὰ νὰ τοὺς έξευ-

> Πιστεύομεν ότι δ Ισχυρισμός αὐτός τοῦ κ. Εἰσαγγελέως δὲν ἦτο πολύ κολακευτικός διά τοὺς άγιωτάτους Συνοδικούς, καθόσον έδήλωσεν ότι ο Μακράκης έχει τχν δύναμίν νὰ έξευτελίση άγίους άνθρώπους.

'Ηγέρθησαν καὶ άλλαι ἐνστάσεις ἀναδολῆς, ὅλαι δὲ ἀ-Θῦμά τι τῆς πυρκαϊᾶς τῆς Πλάκας ἐγένετο καὶ ἡ διὰ πεβρίφθησαν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου διὰ μακρᾶς ἢτιολογημέ-

> Παρεμβληθεισών άλλων δικών, ή Δέκη Μακράκη διεκόπη διά να έξακολουθήση σήμερον.

$M\Pi EZE\Delta E\Sigma$

Είς τὸ Πλημμελειοδικεῖον 'Αθηνῶν:

Πρόεδρος. "Ακουσε, μάρτυς, γνωρίζεις καλώς ἐὰν ὁ κατηγορούμενος είναι γνήσιος υίος τοῦ 'Αναστ. Νικολετάκη;

Μάρτυς. 'Βγώ, κύριε πρόεδρε, δὲν εἶξεύρω καλά καλά ἐάν τὰ ίδικά μου παιδιά είναι γνήσια καὶ θὰ εἰξεύρω τὰ ξένα ;

Πρόεθρος. Διὰ τίνα αἰτίαν καταγγέλεις τὸν κατηγορούμενον χυρά;

 Τὰν νύκτα ποῦ ἐκοιμούμην κύριε Πρόεδρε ἀλθε νά μου κλέψη τὸ πάπλωμα.

Πρόεδρ. ώστε ή δουλειά ήτο γιά το πάπλωμα.

Βέδαια, κύριε Πρόεδρε.

"Εν τινι συναναστροφή ώμίλουν περί ταξειδίων" κυρία δέ τις έλεγε ότι τη άρέσουν τόσον τὰ ταξείδια ώστε πάντοτε θέλει να ήναι είς κίνησιν, και έδω είς τάς 'Αθήνας μένουσα, πότε είμαι είς τάς 'Αθήνας καὶ πότε είς Πειραιά" είναι ώς νὰ ἔχω τὸν ἕνα μου πόδα εἰς τὰς ᾿Αθήνας καὶ τὸν έτερον είς Πειραιά.

 Έγω κυρία μου ήθελον νὰ εύρίσκωμαι εἰς ταῖς μπαράκαις.

Ο γνωστός και δεινός όπτωρ Κωσταντής άγορεύων έλεγε τὰ ἐξῆς «δλοι μας κύριοι είς αὐτὰς τὰς περιστάσεις καὶ ὧς σᾶς προείπον προηγουμένως όφείλομεν νά θυσιασθώμεν σωματικώς και ύλικώς έγω κύριε άποράσισα να δίδω το 1[10 ἀπὸ ὅσα βγάζω ἀπὸ τοὺς λόγους μου είς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυράν.»

Μετά το πέρας της προγθετινής πυρκαΐας έν Πλάκα. Στρατιώτης τις πρός τὸν Λοχίαν: Περνάμε μιὰ ματιὰ κύρ Λοχία καὶ ἀπό τὸ ταμεῖο μήπως.

επίασε φωτιά γιατί έχομεν αύριον δεκαμερία;

Θεωρία δεκανέως: Πῶς τὸν λένε βρέ τὸν Διοικητή μας; Στρατιώτ. Τοῦ κὺρ Γεώργη τὸ Μαυρομιχάλη.

"Alkerog.

KENTPIKH ANDGHKH ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

'Οδός Σταδίου, άντικρύ του Ταχυδρομείου.

OINOI MENANEZ OINOI NEYKOI.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΚΑΤΑ ΦΙΑΛΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤ' ΟΚΑΝ.

Οι "Αδελφοί Οἰκονόμου πρό ετων έχουν ίδρύσει ήδονικωτάτη" καὶ μία φιάλη πινομένη ύρ' ένὸς ἀτόμου ἐπί καθ' όλους τοὺς ἐπιστημονικοὺς κανόνας τῆς εὐρωπαϊκῆς τραπέζης, ὡς τοῦτο γίνεται ἐν Παρισίοις, οὐδένα γεννᾶ κεοίνοποιίας ΜΕΓΑ ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΟΝ ἐν Κυψέλη, καὶ ήδη πα- φαλόπονον διότι δὲν περιέχουν καμμίαν ξενικήν οὐσίαν. ραδίδουν τοὺς ΟξΥΟυς των εἰς τὴν κοινὴν κατανάλωσιν.

Οἱ Φένοι Φέκονόμου εἶναι προωρισμένοι νὰ κατα- όντα παρισινοῦ πνεύματος, βοφῶνται ἐλαφρότερον τοῦ ἀέρος: λάδωσι πρωτίστην θέσιν μεταξύ των προϊόντων τῆς έλληwing ofvoroctas.

Οἱ μέλανες οἶνοι εἶναι ὑγιεινότατοι. Ἡ γεῦσίς των ἢ νὰ κάμη δῶρον εἰς τὴν ἐρωμένην του.

Οί λευκοί σένος είναι δι' έπιδόρπια, έλαφροί, ώς πρι"-

Δί ημίσειαι φιάλαι των λευκών είναι άληθινά μπιζουδάκια, τὰ ὁποῖα δύναταί τις νὰ ἔχη εἰς τὴν τσέπην του

ΟΛΟΙ ΟΙ ΟΙΝΟΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΟΣ ΕΙΔΟΥΣ.

Διὰ ταχτικήν χατανάλωσιν οἰχογενειῶν γίνεται καὶ ἔχπτωσις.